

de meget uheldige Sider ved den Art af Skatter, som man i al Almindelighed kalder de indirekte, at man ligesom skjuler overfor Skatteyderne, hvilken Skat det er, de betaler. Jeg tror, det er ønskeligt, at man gør det saa klart for Folk som paa nogen Maade muligt, at de har Pligt til og kommer til at betale Skat i de Tilfælde, hvor det virkelig gør det. Og jeg kan ikke se, hvorfor vi skulde fritage alle de Mennesker, der færdes paa Restaurationer og betaler denne Skat, for at tænke paa den højtærede Finansminister, hver Gang de foretager denne Handling. Det vil jo være med en glad Følelse af at bringe et Offer for Fædrelandet og for det Styre, som man i de Kredse, der maaske dog giver de fleste Penge ud i disse Institutioner, med saa megen Begejstring og Hengivenhed hilste, den Gang det opstod for os i Fjor.

Jeg skal altsaa for mit Vedkommende sige, at selve den Tendens, der ligger i denne Skattelovgivning, Ønsket om Forbeholdelse for de mest velhavende af det, der gaar ud over det strengt nødvendige, tiltaler mig ikke. Den Form for at opkræve Skat hos de velhavende anser jeg ikke for den hensigtsmæssigste. Naar vi skal have denne Skat hos de velhavende, vilde jeg foretrække, at vi fik den ad den direkte Beskatnings Vej, saaledes at hver af dem kom til at yde i Forhold til sin Velstand. Men dette vil der jo ikke være nogen politisk Mulighed for nu at gennemføre, saaledes som Flertallet i Øjeblikket er. Vi erkender for vort Vedkommende, at Penge i et Omfang omtrent som det, den højtærede Finansminister har foreslaaet, vil rimeligvis være fornødne, og vi vil, som nævnt før, ikke nægte vor Medvirken til denne Skattelovgivnings Gennemførelse ogsaa for disse Skatters Vedkommende, hvis de kan blive omformet i en saadan Grad, som vi for vort Vedkommende ønsker.

H. O. Hansen: Paa mit Partis Vegne skal jeg knytte et Par Bemærkninger til de to nye Skattelovforslag, som her foreligger, nemlig Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m. og Restaurationsskatten. Om denne sidste vil jeg sige, at selvfølgelig vil en Restaurationsskat blive en Publikumsstat, ganske naturligt, fordi en Omsætningsstat paa 10 pCt. sikkert for de allerfletse af de vedkommende næringsdrivende vilde være ganske umulig at bære, uden at den blev lagt over paa Publikum. Jeg tror derfor ikke, man skal fortælle Publikum, at det er en glimrende

Skat, for den lægges paa Restauratørerne. Nej, det vil blive en Skat, der lægges paa Publikum. Jeg vil straks sige, at det Princip, hvorefter dette gøres, er vi Modstandere af i Modsætning til Venstre og det konservative Folkeparti, som jo altsaa nu har erklæret sig for at være Tilhængere af en Omsætningsstat. Jeg maa maaske her gøre de to Partier opmærksomme paa, at der sikkert her vil være en Løsning at finde, naar de i de Udvalgsforhandlinger, som nu skal finde Sted, skal søge at løse Spørgsmaalet om Brugsforeningernes Beskatning. De har jo hidtil hævdet, at det ikke vilde lade sig gøre, Handelsstanden vilde ikke være tjent med en Brugsforeningsbeskatning, for man vilde borteliminere Overskuddet. Nu har de Herrer anvist en Vej ved at knæsette Princippet Omsætningsstat, og jeg synes, at de skulde forsøge dermed. Ikke at jeg vil gøre mig til Talsmand for en Omsætningsstat, men naar man kan gennemføre en saadan for en Art Mennesker, maa man ogsaa kunne gøre det paa andre Omraader.

Om denne Skat har den højtærede Finansminister sagt flere Gange, at det jo var en Skat, som i særlig Grad ramte Landboerne, ja, jeg synes, at den højtærede Finansminister næsten var inde paa at hævde, at det var en landbofjendtlig Skat. Jeg maa indrømme, at jeg har fulgt noget med i disse Aar, hvor Pengene er strømmet rigeligt ind ogsaa til Landbruget, og jeg erkender, at en Del af Landbrugets Folk, til Trods for at de jo har langt anderledes gode Boligforhold til deres Raadighed, naar de skal holde Selskaber, end Byfolk, i meget høj Grad har benyttet Byernes Hoteller til at afholde Konfirmationsgilder, Bryllupper og lignende. Altsaa, det vil jo ramme Landbrugets Folk, naar de skal lave Konfirmationsgilder for en 200—300 Mennesker og ikke som i gamle Dage vil rejse et Telt ude i Gaarden, men tager ind til Byen for at faa det saa flot som vel muligt. Jeg ved ikke, om det var det, den højtærede Finansminister tænkte paa, da han sagde, at det var en Skat, som vil ramme Landboerne i samme Grad som Byboerne, men jeg tror, at den højtærede Finansminister ikke i tilstrækkelig Grad har Opmærksomheden henvendt paa, at Folk i Byerne jo lever under ganske andre Boligforhold, end man gør ude paa Landet; de indskrænkede Boligforhold i Byerne bevirker, at mange Mennesker, naar de vil gøre Gengæld overfor den anden Familie, nødsages til at holde en Slags smaa Festligheder udenfor Hjemmet. Denne Skat vil jo, efter at den først